

Overweging 20 november 2022

door ATD Vierde Wereld, rechten van het kind: uithuisplaatsing

In de pijn van Willem horen we waar hij behoefte aan heeft, een eenvoudig leven met zijn gezin, met zijn familie, zonder stress en met voldoende middelen en mogelijkheden om het samen goed te hebben. Hij herinnert zich de liefde die hij ervaren heeft van zijn moeder en meer nog van zijn vader. Dat maakt hem strijdbaar, dat geeft hem kracht. Op het moment dat er naar hem geluisterd en tijd voor hem genomen wordt doet hij zijn verhaal vol van onrecht, als rode draad door zijn hele leven gaand. Eerst door zelf als kind mishandeld, misbruikt en uit huis geplaatst te zijn en later wanneer zijn eigen kinderen op brute wijze bij hem worden weggehaald.

Dit verhaal staat niet op zichzelf. Zolang als de Vierde Wereld bestaat en ook daarvoor al werden kinderen vanwege armoede uit huis geplaatst.

Ouders zeggen: *“We hebben gevochten, zodat onze kinderen bij ons konden blijven, maar ze werden toch uit huis geplaatst. Dan word je ontworteld. Dat blijft je altijd bij. Ik heb daar nachtmerries van gehad. Dan word je toch onrecht aangedaan?”*

“Ze luisteren niet naar ons en ze hebben hun beslissingen al genomen, zonder daar met ons over gesproken te hebben. Vind je het gek dat we dan in opstand komen?”

“Je menswaardigheid word je afgenomen.” “Je wordt niet als ouders erkend, als ouders die hun kinderen kunnen liefhebben en er voor kunnen zorgen en er voor hen zijn.”

Kinderen zeggen: *“Ik kon geen kind zijn, omdat ik al vroeg voor broertjes en zusjes moest zorgen, zodat mijn ouders konden gaan werken.”*

“Mijn kind zijn is me afgenomen, omdat ik uit huis werd geplaatst, het moeten stellen zonder de liefde en zorg van mijn eigen ouders, ze amper mogen zien geeft me een knak.”

“Mijn moeder moest geld bij elkaar zoeken om te kunnen eten en leven. Soms kon ze de huur niet betalen. ... En ze ging met mannen mee om geld te hebben voor het eten. Maar soms moesten wij zonder eten naar bed. Soms gaf de juffrouw of een meester een boterham. En als de kleren te klein waren, werden ze doorgegeven aan de andere kinderen. We waren met zes kinderen. En wij zijn allen uit huisgeplaatst. Allemaal ergens anders. Het werd onze ouders onmogelijk gemaakt om ons te bezoeken. Het is ons ontnomen een familie te kunnen zijn.”

Liefde kunnen geven en ontvangen is van wezenlijk belang. Het is bepalend voor je leven, voor hoe je je ontwikkeld, voor wie je bent. In een gezin op te groeien met liefde en zonder zorgen is toch de wens van ieder kind?

Mozes' moeder legde hem te vondeling, zodat hij kon blijven leven. Mozes moest het doen zonder de liefde en zorg van zijn ouders. Ook al die kinderen die uit huis geplaatst zijn moesten het doen zonder de liefde en zorg van hun ouders.

Is het deze Liefde, die zijn moeder aanwendde toen ze hem te vondeling legde, waar Mozes op latere leeftijd de kracht uit haalt om zijn volk te bevrijden.

Is het de Liefde van zijn ouders, die Willem zich herinnerde, om zijn verhaal te doen en besloot mee te gaan vechten, met al die andere ouders en kinderen, zodat er geen kinderen meer uit huis geplaatst gaan worden vanwege armoede?

Is het de Liefde die hen doet vechten om hun waardigheid terug te krijgen, dat hun armoedesituatie wordt begrepen en aangepakt wordt en dat er een situatie geschapen wordt waar alle fundamentele mensen- en kinderrechten gerespecteerd worden?

Hoe de mensen er zelf ook onder lijden, ze laten telkens weer zien wat ze ervoor over hebben om hun mensenrechten te realiseren. Dat geeft ons de moed om samen te blijven optrekken en die rechten te bewerkstelligen. Het is een waardevol avontuur om met hen samen een betere toekomst op te bouwen. Een toekomst waar we er kunnen zijn voor elkaar, gelijkwaardig en solidair.

Is het vanuit deze Liefde dat ze de kinderen bij Jezus brachten om hen te laten aanraken door hem? En door hem te laten zegenen?